

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/156/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200927
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Degma
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1020200927.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mariána Degmu a členiek senátu JUDr. Otílie Belavej a JUDr. Valérie Žiliakovej, v právnej veci žalobcu: A.. X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX G., zastúpený: JUDr. Pavol Gráčik, advokát, so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, IČO: 51 721 554, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č. p.: SPOU-PO-PK-48/2020 zo dňa 29.04.2020, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Číslo: SPOU-PO-PK-48/2020 zo dňa 29.04.2020, ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy Č.p. SPOU-OSZ-52.392-2/2019-VZ zo dňa 17.01.2020 z r u š u j e a v e c v r a c i a orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V zákonnej lehote podanou žalobou zo dňa 22.06.2020 na Krajský súd v Bratislave (ďalej len správny súd) sa domáhal žalobca preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného Č. p.: SPOU-PO-PK-48/2020 vydaného dňa 29.04.2020 (ďalej len napadnuté rozhodnutie) ako aj vo veci vydaného prvostupňového rozhodnutia - Ministerstva vnútra SR, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, odbor sociálneho zabezpečenia (ďalej len prvostupňový orgán), č. p.: SPOU-OSZ-52.392-2/2019-VZ zo dňa 17.01.2020 (ďalej aj len prvostupňové rozhodnutie) jeho zrušenia a vrátenia veci príslušnému prvostupňovému orgánu verejnej správy na nové konanie ako aj priznania náhrady trov konania.

Administratívne konanie a rozhodnutia správnych orgánov.

2. Pripojený administratívny spis žalovaného mimo iných písomností obsahuje: žiadosti žalobcu zo dňa 20.12.2019 o priznanie výsluhového dôchodku a priznania odchodného, výpis z evidencie - podklad na účely výpočtu dávok výsluhového zabezpečenia z 09.12.2019, personálny rozkaz generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. 53 zo dňa 18.11.2019 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 73/1998 Z. z., resp. zákon o štátnej službe) s poštovými doručenkami, personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Prievidzi č. 175 zo dňa 22.10.2019.

3. Prvostupňový orgán verejnej správy - vydal dňa 17.01.2020 prvostupňové rozhodnutie č. p.: SPOU-OSZ-52.392-2/2019-VZ, ktorým žalobcovi nepriznal ním požadované odchodné, dôvodiac, že mu v zmysle ust. § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon, resp. zákon č. 328/2002 Z. z.) odchodné nepatrí, nakoľko jeho služobný pomer skončil prepustením z dôvodu porušenia služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby (§ 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z.).

4. V dôsledku žalobcom podaného odvolania zo dňa zo dňa 06.02.2020 spolu s jeho doplnením zo dňa 28.02.2020, voči v predchádzajúcom bode tohto rozsudku uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu, vo veci rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím Č. p.: SPOU-PO-PK-48/2020 zo dňa 29.04.2020 a zamietol podané odvolanie a potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

5. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný konštatoval, že predmetom konania vedeného na prvostupňovom orgáne bolo rozhodovanie o nepriznaní odchodného žalobcovi podľa ustanovenia § 33 ods. 1 písm. a) a § 35 ods. 1 písm. a) v súlade s § 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. Predmetné konanie bolo ukončené vydaním prvostupňového rozhodnutia.

6. Podľa § 81 ods. 3 písm. a) zákona, dávky výsluhového zabezpečenia priznáva, zvyšuje, znižuje, vypláca, zastavuje a odníma policajtom a pozostalým po ňom útvar sociálneho zabezpečenia ministerstva.

7. Dávky výsluhového zabezpečenia policajtov a profesionálnych vojakov sa s poukazom na ustanovenie § 83 ods. 1 zákona, poskytujú na základe žiadosti.

8. Zo súvisiaceho spisového materiálu vyplývalo, že žalobca písomnou žiadosťou, ktorá bola na Odboru sociálneho zabezpečenia SPSČ a OÚ MV SR doručená dňa 20.12.2019, požiadal v zmysle § 83 ods. 1 písm. b) zákona o priznanie dávky výsluhového zabezpečenia, a to odchodného.

9. Odbor žiadosť riadne posúdil a dospel k záveru, že žalobca nespĺňa zákonné podmienky na priznanie tejto dávky výsluhového zabezpečenia.

10. Podľa § 33 ods. 1 písm. a) zákona, odchodné patrí v rozsahu a za podmienok ustanovených týmto zákonom policajtom okrem hasiča, ktorého služobný pomer skončil

1. uvoľnením,
2. prepustením,
3. uplynutím dočasnej štátnej služby.

11. V zmysle § 35 ods. 1 písm. a) zákona, odchodné podľa § 33 nepatrí policajtom, ktorého služobný pomer skončil prepustením z dôvodu porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

12. Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., sa policajt prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

13. V predmetnom konaní bolo z predložených podkladov zistené, že personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu ministerstva vnútra SR č. 53 zo dňa 18.11.2019 (ďalej len „rozhodnutie o prepustení“, resp. personálny rozkaz č. 53) bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe, prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňom doručenia, t. j. 23.11.2019 (aplikovaná tzv. „fikcia doručenia“) z dôvodu, že porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

14. Keďže služobný pomer žalobcu skončil prepustením z dôvodu porušenia služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, odchodné mu podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona nepatrilo.

15. Na základe týchto skutočností bolo vydané prvostupňové rozhodnutie, ktorým žalobcovi nebolo priznané odchodné, o ktoré v zmysle zákona žiadal.

16. Preskúmaním prvostupňového rozhodnutia, vrátane konania predchádzajúceho jeho vydaniu, neboli v postupe prvostupňového orgánu zistené žiadne právne pochybenia ani logické nesprávnosti. Prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v intenciách príslušných ustanovení zákona.

17. Žalobca v stanovenej lehote podal proti prvostupňovému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok - odvolanie, v ktorom namietal, že podklady, na základe ktorých OSZ SPSC a OÚ MV SR rozhodol o nepriznaní odchodného podľa § 33 ods. 1 písm. a) bod 2 zákona, s poukázaním na § 35 ods. 1 písm. a) v súlade s § 81 ods. 3 písm. a) zákona boli nesprávne, keďže ako tvrdil, personálny rozkaz o jeho prepustení zo služobného pomeru mu doteraz nebol doručený z dôvodu pochybenia zo strany poštového doručovateľa a tak rozhodnutie o jeho prepustení nenadobudlo právoplatnosť. Podľa názoru žalobcu bol v súlade s personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prievidzi podľa § 191 ods. 1 zákona o štátnej službe uvoľnený zo služobného pomeru na základe vlastnej žiadosti.

18. S týmito námietkami žalovaný nemohol súhlasiť.

19. Podľa žalovaného predmetné námietky z hľadiska zákonnosti prvostupňového rozhodnutia boli právne irelevantné, nakoľko sa netýkali predmetu konania o nepriznaní odchodného, ale výlučne iba konania vzťahujúceho sa k ukončeniu služobného pomeru žalobcu. Námietky uvedené v podanom odvolaní mal žalobca ako odvolateľ možnosť uplatniť v rámci samostatne vedeného personálneho konania, predmetom ktorého bolo rozhodovanie o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe. Prvostupňový orgán pri vydávaní svojho rozhodnutia postupoval v súlade s ustanovením § 35 ods. 1 písm. a) zákona.

20. Z obsahu súvisiaceho spisového materiálu bolo dostatočným spôsobom preukázané, že rozhodnutím o prepustení podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňom 23.11.2019 z dôvodu porušenia služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

21. Žalobca voči rozhodnutiu o jeho prepustení doteraz nepodal opravný prostriedok aj napriek tomu, že o existencii rozhodnutia o jeho prepustení vedomosť mal a má. Bolo teda nespochybniteľné, že jeho služobný pomer skončil dňom doručenia tohto personálneho rozkazu, teda dňom 23.11.2019. Práve v dôsledku aplikácie ustanovenia § 194 ods. 3 zákona o štátnej službe v spojení so skutočnosťou, že v zmysle § 242 ods. 6 uvedeného zákona nemalo podanie odvolania v prípade žalobcom namietaného personálneho rozkazu odkladný účinok, skončil jeho služobný pomer dňom doručenia, teda ku dňu 23.11.2019. Pokiaľ teda zákon vo svojom ustanovení § 35 ods. 1 písm. a) stanovuje, že odchodné nepatrí policajtovi, ktorého služobný pomer skončil prepustením z dôvodu porušenia služobnej prísahy alebo služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, vzťahuje sa toto ustanovenie aj na žalobcu a preto mu predmetná dávka výsluhového zabezpečenia neprináleží. Jednoznačným dôvodom skončenia žalobcovho služobného pomeru bolo v zmysle rozhodnutia o jeho prepustení zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy zo strany žalobcu s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. V zmysle výroku uvedeného rozhodnutia o prepustení nastali právne účinky prepustenia, teda jedného zo spôsobov skončenia služobného pomeru podľa § 189 zákona o štátnej službe dňa 23.11.2019. Na účely priznania dávok výsluhového zabezpečenia preto nemožno prihliadať na hoci právoplatný, ale ku dňu nadobudnutia právnych účinkov prepustenia žalobcu nevykonateľný personálny rozkaz riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prievidzi č. 175 zo dňa 22.10.2019, keďže jeho právne účinky v zmysle výroku mali nastať až ku dňu 30.11.2019. Tomuto dátumu však predchádzal dátum doručenia rozhodnutia o prepustení, a preto možno jednoznačne za deň skončenia služobného pomeru žalobcu považovať práve tento deň.

22. V súvislosti s uvedeným žalovaný poukázal na ustálený právny názor Najvyššieho súdu SR, podľa ktorého personálny rozkaz o uvoľnení policajta zo služobného pomeru k určitému dátumu nepredstavuje

právne relevantnú prekážku postupu služobného úradu vedúceho k prepusteniu policajta podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe, pretože služobný pomer takéhoto policajta ešte stále trvá, a to až do prípadného uplynutia dňa uvedeného v personálnom rozkaze o uvoľnení (napr. rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sž 3/01, 7Sž 17/03, 6Sž 205/01, 5Sžo 23/2011).

23. Uvoľnenie žalobcu zo služobného pomeru, na ktoré v podanom odvolaní odkazoval, bolo tak v dôsledku skoršieho nástupu účinkov rozhodnutia o jeho prepustení pre zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy, právne neúčinné, a preto bol postup prvostupňového orgánu, keď v súlade s § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. odchodné žalobcovi nepriznal, potrebné považovať za vecne správny a zákonný.

24. Možno uzavrieť, že nespochybniteľnou bola tá skutočnosť, že žalobcov služobný pomer príslušníka Policajného zboru skončil prepustením podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe ku dňu 23.11.2019 z dôvodu, že svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, a preto mu odchodné zo zákona nepatrilo.

25. Vo vzťahu k naplneniu podmienok priznania odchodného, ktoré sú negatívnym spôsobom vymedzené v § 35 zákona č. 328/2002 Z. z., je relevantným okamihom skončenia služobného pomeru v dôsledku prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe a nie uvoľnenia podľa § 191 toho istého zákona, pretože právne účinky prepustenia žalobcu časovo predchádzali zamýšľaným právnym účinkom uvoľnenia v personálnom rozkaze riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prievidzi č. 175 zo dňa 22.10.2019.

Žaloba.

26. Žalobca uviedol, že z dôvodu zrejmej nezákonnosti obidvoch preskúvaných rozhodnutí bol ukrátený na svojich právach. Mal za to, že tak napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového orgánu verejnej správy boli v rozpore so zákonom, pričom tieto dôvody mal vziať na zreteľ žalovaný, a to s ohľadom na znenie § 59 Správneho poriadku, ktorý stanovuje povinnosť pre odvolací správny orgán preskúmať rozhodnutie napadnuté odvolaním v celom rozsahu. K takémuto postupu však zo strany žalovaného nedošlo.

27. Podľa žalovaného bolo z predložených podkladov zistené, že Personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva vnútra SR č. 53 zo dňa 18.11.2019, bol podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe, prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, a to dňom jeho doručenia, t. j. 23.11.2019 pri aplikovaní tzv. „fikcii doručenia“. Samotný žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že na základe týchto skutočností bolo zákonne vydané prvostupňové rozhodnutie, ktorým žalobcovi nebolo priznané odchodné, o ktoré žiadal.

28. Ďalej podľa názoru žalovaného, boli dôvody uvedené v jeho odvolaní právne irelevantné, keďže sa netýkali predmetu konania o nepriznaní odchodného, ale výlučne iba konania vzťahujúceho sa k ukončeniu jeho služobného pomeru. Teda námietky uvedené v odvolaní mohol podľa žalovaného uplatniť v rámci personálneho konania, predmetom ktorého bolo rozhodovanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

29. Žalovaný argumentoval tiež tým, že voči rozhodnutiu o prepustení žalobca nepodal opravný prostriedok a preto jeho služobný pomer skončil dňom „doručenia“ personálneho rozkazu č. 53, teda dňom 23.11.2019.

30. Podľa žalobcu však žalovaný v tomto konaní postupoval protiprávne, ak mal mať za preukázané, ako tvrdil, že predmetný personálny rozkaz č. 53 bol žalobcovi doručený, keďže bolo zrejmé, že tento rozkaz žalobcovi doposiaľ doručený nebol, čo žalobca tvrdil od začiatku, a preto ani tento personálny rozkaz nemohol nadobudnúť právoplatnosť, teda služobný pomer žalobcovi neskončil týmto spôsobom, a z tohto dôvodu nebolo ani na mieste vydať rozhodnutie o nepriznaní odchodného. Zároveň žalobca uviedol, že doposiaľ nemohol podať opravný prostriedok proti tomuto personálnemu rozkazu, keďže mu doteraz nebol doručený. Dôvody uvedené v odvolaní, resp. jeho doplnení odvolania žalobca tak nemohol uviesť v personálnom konaní.

31. Opakovane, rovnako ako v doplnení odvolania, žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. US 148/2018, s ktorého argumentmi sa žalovaný nijakým spôsobom nevysporiadal a podľa ktorého: Všeobecný súd, ktorý ako orgán verejnej moci má povinnosť doručiť účastníkovi konania rozhodnutie vo veci samej do vlastných rúk, nemôže sa zodpovednosti za splnenie tejto povinnosti zbaviť z dôvodu, že doručením zásielky poveril poštový podnik, ktorý pri realizácii doručenia do vlastných rúk pochybil, v dôsledku čoho k fyzickému doručeniu zásielky nedošlo. Inými slovami, nesprávny postup poštového podniku pri realizácii doručenia zásielky do vlastných rúk nemôže ísť na ľarchu účastníka konania a nemôže zakladať zákonnú fikciu doručenia rozhodnutia vo veci samej do vlastných rúk.

32. Žalovaný sa tiež vôbec nezaoberal skutkovými okolnosťami, v zmysle ktorých bolo preukázané, že na oznámení o uložení zásielky (s personálnym rozkazom) - žltý lístok, bola uvedená odberná lehota 18 dní, teda bolo zrejmé, že poštový doručovateľ nesprávne uviedol odbernú lehotu, keďže táto bola na obálke s personálnym rozkazom uvedená ako 4 dni. Uvedené korešponduje aj s oznámením uvedeným na druhej strane žltých lístkov, podľa ktorých bola evidentne nesprávne uvedená odberná lehota doručovateľkou. Teda bolo zrejmé, že tieto skutočnosti odôvodňujú postup žalovaného v zmysle uvedeného nálezu Ústavného súdu SR. Predsa žalobca v dobrej viere pred uplynutím 18-dňovej lehoty na vyzdvihnutie si zásielky, teda na 13-ty deň išiel prevziať zásielku - personálny rozkaz, avšak na pošte mu oznámili (a aj písomne potvrdili na druhú stranu žltého lístka), že na 4. deň po uložení zásielky ju poslali späť prvostupňovému orgánu verejnej správy.

33. Preukázateľne sa žalobca tak riadil nesprávnym oznámením poštového doručovateľa o 18-dňovej odbernej lehote, a keď prišiel na 13. deň na poštu pre zásielku, táto už bola vrátená, teda personálny rozkaz doteraz nemohol nadobudnúť právoplatnosť. A keďže rozhodnutie o nepriznaní odchodného vychádza práve z tých okolností, že mal byť právoplatne prepustený zo služobného pomeru, k čomu však preukázateľne nedošlo, treba považovať toto rozhodnutie a teda aj rozhodnutie žalovaného za nezákonné.

34. V zmysle citovaného nálezu tak mal aj prvostupňový orgán verejnej moci povinnosť doručiť účastníkovi konania rozhodnutie vo veci samej do vlastných rúk, pričom sa nemôže zodpovednosti za splnenie tejto povinnosti zbaviť z dôvodu, že doručením zásielky poveril poštový podnik, ktorý pri realizácii doručenia do vlastných rúk pochybil, v dôsledku čoho k fyzickému doručeniu zásielky nedošlo. Čiže nesprávny postup poštového podniku pri realizácii doručenia zásielky do vlastných rúk nemôže ísť na ľarchu účastníka konania a nemôže zakladať zákonnú fikciu doručenia rozhodnutia vo veci samej do vlastných rúk.

35. Podľa Ústavného súdu SR je tiež irelevantné, či uvedenie adresáta do omylu zaviniel poštový podnik alebo orgán verejnej správy. Rovnako je nepodstatné, či zásielka bola správne adresovaná a či došlo k jednému alebo dvom pokusom poštového doručovateľa zásielku doručiť pred jej uložením na pošte.

36. Vychádzajúc z uvedeného bolo potrebné dospieť k záveru, že žalobcovi dodnes nebol doručený personálny rozkaz č. 53, ktorý teda nemohol nadobudnúť právoplatnosť, a tým tak neexistoval dôvod na nepriznanie mu odchodného, keďže jeho služobný pomer skončil teda napadnuté rozhodnutie ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy je potrebné zrušiť.

37. Replikou zo dňa 11.09.2020 žalobca reagujúc na vyjadrenie žalovaného k žalobe zotrval na svojich žalobných námietkach.

Vyjadrenie žalovaného.

38. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 19.08.2020 a žiadal ju ako nedôvodnú zamietnuť. V úvode svojho vyjadrenia stručne opísal priebeh administratívneho konania predchádzajúceho vydaniu preskúmaných rozhodnutí, žalobcom vznesené žalobné námietky a citoval na vec sa vzťahujúce zákonné ustanovenia zákona č. 328/2002 Z. z. (§ 81 ods. 3, § 83 ods. 1 písm. b/, ods. 4, § 84 ods. 1, ods. 2, § 33 ods. 1 písm. a/ bod 2, § 35 ods. 1 písm. a/), zákona č. 73/1998 Z. z. (§ 191 ods. 1, ods. 7, ods. 8, § 192 ods. 1 písm. e/, § 266 ods. 3, ods. 4), ako aj zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) - § 3 ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 33 ods. 2 a § 46.

39. Žalovaný uviedol, že z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že na konanie o dávke sociálneho zabezpečenia, teda odchodného, o ktorú požiadal žalobca, sa vzťahuje (subsidiárne) všeobecný predpis o správnom konaní (Správny poriadok), ak zákon č. 328/2002 Z. z. neustanovuje inak, t. z., že konanie vo veciach sociálneho zabezpečenia policajtov je primárne upravené v zákone č. 328/2002 Z. z.

40. Z dôvodu hospodárnosti priebehu konania a v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku, žiadosť o priznanie výsluhovej dávky podáva žiadateľ, v zmysle interných predpisov Ministerstva vnútra SR, na služobnom úrade, na ktorom je ku dňu skončenia služobného pomeru zaradený. Príslušný personálny a mzdový odbor doloží k žiadosti o výsluhovú dávku všetky potrebné doklady a následne ju odstúpi žalovanému na priame vybavenie. Takýmto postupom je žiadateľ odbremený od preukazovania rozhodných skutočností pre posúdenie nároku na výsluhovú dávku a jej výšku, ktoré sú však žalobcovi známe, resp. má možnosť sa s nimi oboznámiť v rámci interných informačných systémov.

41. Vo vzťahu k obsahu podanej správnej žaloby žalovaný dal do pozornosti ten podstatný fakt, že žalobca svojou žalobou napádal správnosť a zákonnosť prvostupňového rozhodnutia na základe spochybňovania spôsobu skončenia jeho služobného pomeru prepustením, pričom túto skutočnosť mal žalovaný v priebehu celého konania o posúdení nároku žalobcu na odchodné, hodnoverným spôsobom preukázanú.

42. Z uvedeného dôvodu predmetné námietky, resp. konštatovania žalobcu vo vzťahu k protiprávnosti prvostupňového rozhodnutia považoval žalovaný za právne irelevantné, nakoľko sa netýkajú predmetu konania o priznaní, resp. nepriznaní odchodného, ale výlučne iba konania vzťahujúceho sa ku spôsobu skončenia služobného pomeru žalobcu, na základe čoho neboli spôsobilé na zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia.

43. Pre vytvorenie si úplného obrazu o priebehu konania, ktoré predchádzalo vydaniu prvostupňového rozhodnutia, žalovaný považoval za potrebné uviesť nasledovné skutočnosti.

44. V zmysle § 83 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z. z., s poukázaním na § 18 ods. 2 Správneho poriadku, konanie vo veci posúdenia nároku žalobcu na odchodné začalo dňom doručenia žiadosti žalobcu žalovanému.

45. Žiadosť o priznanie odchodného žalobcovi bola žalovanému doručená dňa 20.12.2019, a to prostredníctvom oddelenia miezd a plátov Centra podpory Trenčín Ministerstva vnútra SR (ďalej len „Centrum podpory“), spolu s príslušnými dokladmi potrebnými pre konanie:

- výpis z evidencie - podklad na účely výpočtu dávok výsluhového zabezpečenia,
- údaje o príjme pre odchodné
- personálny rozkaz č. 53 zo dňa 18.11.2019 o prepustení,
- personálny rozkaz č. 175 zo dňa 22.10.2019 o uvoľnení,
- osobná evidenčná karta,
- kópia obálky o doručovaní a uložení na pošte personálneho rozkazu č. 53 na adresu A. XXX, J.,
- kópia obálky o doručovaní a uložení na pošte personálneho rozkazu č. 53 na adresu Z. XXXX/XX, G..

46. Z dávkového spisu vedeného žalovaným k osobe žalobcu vyplývalo, že personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. 53 zo dňa 18.11.2019 bol žalobca, podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru dňom 23.11.2019, z dôvodu porušenia služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

47. Podľa § 33 ods. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 328/2002 Z. z., odchodné patrí v rozsahu a za podmienok ustanovených týmto zákonom policajtovi okrem hasiča, ktorého služobný pomer skončil prepustením.

48. Podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z., odchodné podľa § 33 zákona nepatrí policajtovi, ktorého služobný pomer skončil prepustením z dôvodu porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

49. Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe, policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

50. Žalovaný uviedol, že dôkladným posúdením predmetnej žiadosti a dokladov potrebných pre rozhodnutie vo veci, nezistil prekážky, pre ktoré by nebolo možné pokračovať v konaní o posúdení nároku žalobcu na odchodného, začatom na jeho podnet.

51. Zároveň, z obsahu podkladov k žiadosti bol, v zmysle § 3 ods. 2 Správneho poriadku, úplne a presne preukázaný skutkový stav veci, potrebný pre vydanie prvostupňového rozhodnutia, pričom žalovaný nezistil žiadne sporné skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné vyjadrenie žalobcu, alebo Centra podpory.

52. Z obsahu personálneho rozkazu č. 53 mal žalovaný preukázané, že služobný pomer žalobcu bol skončený prepustením z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. dňom 23.11.2019.

53. Zároveň, z personálneho rozkazu č. 175 vyplývalo, že žalovaný v mesiaci september požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru, pričom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (t. z. dvojmesačnej výpovednej lehoty) bol zo služobného pomeru uvoľnený dňom 30.11.2019.

54. Z obsahu personálnych rozkazov č. 53 a č. 175 bolo jednoznačné, že prepustenie žalobcu dňom 23.11.2019 predchádzalo dňu jeho uvoľnenia dňom 30.11.2019, čím personálny rozkaz č. 53 nadobudol právny účinok skôr, ako ho mohol nadobudnúť personálny rozkaz č. 175.

55. Zo zadovážených dôkazov mal teda žalovaný v priebehu celého konania o posúdení nároku žalobcu na odchodné hodnoverným spôsobom a v dostatočnom rozsahu preukázané, že služobný pomer žalobcu skončil na základe vydania personálneho rozkazu č. 53, ktorým bol žalobca prepustený dňom 23.11.2019 zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu uvedeného v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe.

56. Vyhodnotením všetkých rozhodných skutočností jednotlivo, a zároveň v ich vzájomnej súvislosti, dospel žalovaný k záveru, že žalobcovi nárok na odchodné podľa § 33 ods. 1 písm. a), s poukázaním na § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z. nevznikol. Z uvedeného dôvodu vydal žalobca prvostupňové rozhodnutie o nepriznaní odchodného žalobcovi.

57. Vo veci predkladania podkladov príslušným centrom podpory žalovanému pre účely posúdenia nároku žiadateľa na výsluhovú dávku, žalovaný dal do pozornosti aj ustanovenia ôsmej časti prvej hlavy zákona č. 328/2002 Z. z., upravujúce v § 114 práva a povinnosti služobného úradu, najmä jeho ods. 2 (potvrdenie nesprávnych údajov rozhodujúcich na vznik nároku na dávku sociálneho zabezpečenia - regresné konanie) a § 115 evidencia na účely sociálneho zabezpečenia.

58. K žiadosti o uvoľnenie, ktorú žalobca podal na svojom služobnom úrade pred vydaním personálneho rozkazu č. 53 o jeho prepustení žalovaný uviedol nasledovné.

59. Podľa ustanovenia § 191 ods. 1 zákona o štátnej službe, policajt musí byť uvoľnený zo služobného pomeru, ak o to požiada. Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru musí byť písomná a doručená nadriadenému, inak je neplatná.

60. V zmysle ustanovenia § 191 ods. 7 zákona o štátnej službe, služobný pomer podľa odseku 1 sa skončí uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa policajt a nadriadený nedohodnú inak. Lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nadriadenému.

61. Podľa ustanovenia § 191 ods. 8 zákona o štátnej službe, rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením oznámi nadriadený policajtovi najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru.

62. Z uvedeného vyplývalo, že zákonnou povinnosťou žalobcovho nadriadeného, po tom, čo mu bola doručená jeho žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, bolo postupovať v súlade s § 191 ods. 8 zákona o štátnej službe a rozhodnúť o podanej žiadosti vydaním personálneho rozkazu o uvoľnení z funkcie, čo nadriadený žalobcu, v zákonom stanovenej lehote, aj urobil.

63. Aj napriek vydaniu personálneho rozkazu o uvoľnení z funkcie dňom 30.11.2019, bol žalobca povinný naďalej si plniť služobné úlohy až do dňa skončenia služobného pomeru.

64. Žalovaný taktiež poukázal na tú skutočnosť, že až do dňa 30.11.2019, nadriadenému žalobcu nebránila žiadna zákonná prekážka, pre ktorú by nemohol služobný pomer žalobcu skončiť aj iným spôsobom, ako uvoľnením zo služobného pomeru, ak by nastali pre takýto postup nadriadeného zákonné dôvody.

65. V súvislosti s vydaním personálneho rozkazu č. 53 v období plynutia dvojmesačnej výpovednej lehoty, poukázal žalovaný na niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva právny názor, cit.: „Personálny rozkaz o uvoľnení policajta zo služobného pomeru k určitému dátumu nečinil právne relevantnú prekážku postupu príslušného nadriadeného k ukončeniu služobného pomeru prepustením podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., pretože služobný pomer odvolateľa ešte trval ...“ (napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 6 SŽ 3/01, č. k. 7 SŽ 17/03, sp. zn. 6 SŽ 205/01).

66. V súvislosti so spôsobom doručenia personálneho rozkazu č. 53 žalobcovi žalovaný uviedol, že z obsahu personálneho rozkazu č. 53 vyplýva, že žalobca, počas svojej osobnej prítomnosti v budove Okresného riaditeľstva PZ Prievidza dňa 23.10.2019 odmietol prevziať od zástupcu riaditeľa OPP OR PZ v Prievidzi, pplk. U.. K. Š. (ďalej len „zástupca riaditeľa“), upovedomenie o začatí konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe, oboznámenie so spisovým materiálom vo veci konania o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, oznámenie k služobnému príjmu žalobcu a oznámenie o absencii žalobcu v práci. Po odmietnutí prevziať si uvedené písomnosti bol zástupcom riaditeľa žalobca poučený, že tým, že písomnosti odmietol prevziať, sa tieto považujú za doručené.

67. Z uvedeného tak jednoznačne vyplývalo, že žalobca mal dostatočnú vedomosť o tom, že bolo voči nemu začaté konanie o jeho prepustení zo služobného pomeru, pričom z okolností mal alebo mohol vedieť, že jeho nadriadený bude vo veci ďalej konať a rozhodne, či už v prospech alebo neprospech žalobcu.

68. Podľa § 266 ods. 3 zákona o štátnej službe, rozhodnutie o prijatí do služobného pomeru, o náhrade škody, o prepustení, rozhodnutie odvolacích orgánov a rozhodnutia podľa § 245 a 246 sa oznamujú doručením ich odpisu. Doručuje sa do vlastných rúk policajta v služobnom úrade, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak nemožno odpis rozhodnutia doručiť policajtovi priamo, doručí sa poštou na poslednú známu adresu policajta ako doporučená zásielka s doručenkou s poznámkou „do vlastných rúk“; rovnako sa doručujú rozhodnutia pozostalým.

69. Podľa § 266 ods. 4 zákona o štátnej službe, povinnosť doručiť rozhodnutie je splnená, len čo účastník konania písomnosť prevezme alebo jej prijatie odmietne. Ak sa písomnosť uložená na pošte nevyzdvihla, nastanú účinky jej doručenia na tretí deň od jej uloženia. Na túto lehotu sa nevzťahuje ustanovenie § 262 o počítaní času.

70. Žalovaný mal v priebehu celého konania o posúdení nároku žalobcu na odchodné hodnoverne preukázané, že personálny rozkaz č. 53 žalobca neprevzal na pošte, a ani pri jeho doručovaní pracovníkmi Policajného zboru na adresu jeho trvalého pobytu a miesta pobytu, na ktorom sa mal zdržiavať počas trvania svojej práceneschopnosti, pričom účinky jeho doručenia nastali v zmysle § 266 ods. 4 zákona o štátnej službe na tretí deň od uloženia doručovanej zásielky na pošte. V zmysle uvedeného bol personálny rozkaz č. 53 žalobcovi doručený dňa 23.11.2019.

71. Z uvedeného dôvodu žalovaný, ako prvostupňový správny orgán, nemá a ani nemal dôvod spochybňovať hodnovernosť dokladov, predložených k žiadosti žalobcu o odchodné príslušným Centrom podpory.

72. Zároveň nie je v kompetencii žalovaného vyjadrovať sa k námietkam žalobcu o právnych účinkoch doručenia personálneho rozkazu č. 53 žalobcovi, ktoré podporuje aj citovaním nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 148/2018.

73. Námietky, ktoré žalobca uplatňuje voči žalovanému, pričom žalovaný je v tejto veci nepríslušným správnym orgánom. Uvedené námietky mal žalobca uplatňovať voči pošte a voči svojmu zamestnávateľovi.

74. Z uvedených dôvodov mal žalovaný v dostatočnom rozsahu a regulárnym spôsobom preukázané, že námietky žalobcu o spôsobe doručovania personálneho rozkazu č. 53 žalobcovi poštovou službou, jej uloženia na pošte, ako aj vrátenie doručovanej zásielky odosielateľovi v priebehu plynutia odbernej lehoty na jej prevzatie na pošte, neobstoja vo vzťahu ku konaniu o posúdení nároku žalobcu na odchodné ako právne relevantné.

Posúdenie skutkových tvrdení a právnej argumentácie.

75. Krajský súd v Bratislave ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 11 ods. 1 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v zmysle § 107 ods. 2 SSP dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nebolo vydané v súlade so zákonom a žalobe je potrebné vyhovieť.

76. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

77. Podľa § 6 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

78. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

79. Podľa § 266 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., rozhodnutie o prijatí do služobného pomeru, o náhrade škody, o prepustení, rozhodnutie odvolacích orgánov a rozhodnutia podľa § 245 a 246 sa oznamujú dorúčením ich odpisu. Doručuje sa do vlastných rúk policajta v služobnom úrade, v jeho byte alebo kdekoľvek bude zastihnutý. Ak nemožno odpis rozhodnutia doručiť policajtovi priamo, doručí sa poštou na poslednú známu adresu policajta ako doporučená zásielka s doručenkou s poznámkou „do vlastných rúk“; rovnako sa doručujú rozhodnutia pozostalým.

80. Podľa § 266 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., povinnosť doručiť rozhodnutie je splnená, len čo účastník konania písomnosť prevezme alebo jej prijatie odmietne. Ak sa písomnosť uložená na pošte nevyzdvihla, nastanú účinky jej doručenia na tretí deň od jej uloženia.

81. Podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/2002 Z. z., odchodné podľa § 33 zákona nepatrí policajtovi, ktorého služobný pomer skončil prepustením z dôvodu porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

82. Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

83. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb., správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

84. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb., správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpli v konaní ujmu.

85. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 71/1967 Zb., rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

86. Podľa § 32 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb., správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

87. Podľa § 32 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb., podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na právne účely. Tieto údaje nemusí účastník konania a zúčastnená osoba správnomu orgánu preukazovať dokladmi. Doklady vydané správnym orgánom a obsah vlastných evidencií správneho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správnomu orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusia účastník konania a zúčastnená osoba správnomu orgánu dokladovať.

88. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb., v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

89. Predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie zákonnosti postupu konajúcich orgánov verejnej správy ako aj napadnutého rozhodnutia žalovaného v rozsahu žalobných námietok.

90. Úlohou súdu v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov podľa SSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci súdneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe z hľadiska toho, či takéto namietané procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré musí mať zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní. Každé rozhodnutie správneho orgánu musí spĺňať všetky zákonom naň kladené formálne náležitosti, t. j. musí byť vydané v písomnej forme, vecne príslušným správnym orgánom. Musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať náležitosti určené právnymi predpismi na prejednávajúcu vec sa vzťahujúcimi.

91. Osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti, znamenajúci porušenie ústavou garantovaného základného práva, majúci za následok nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia.

92. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Prievidzi č. 175 zo dňa 22.10.2019 uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka PZ, a to na základe žiadosti žalobcu o uvoľnenie zo septembra 2019, pričom v rámci plynutia dvojmesačnej výpovednej lehoty žalovaný začal voči žalobcovi konanie o prepustenie, ktoré ukončil vydaním personálneho rozkazu generálneho tajomníka služobného úradu MV SR č. 53 zo dňa 18.11.2019, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., z dôvodu porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Takýto postup žalovaného, keď v rámci plynutia výpovednej lehoty pristúpi k prepusteniu príslušníka PZ v zmysle § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. je plne zákonný, ak sa zistí a preukáže zákonný dôvod pre takýto postup. Správny súd mal z predložených dôkazov za preukázané, že personálny rozkaz č. 53 bol žalobcovi doručovaný prostredníctvom pošty doporučené do vlastných rúk, pričom poštový doručovateľ po tom, čo sa neúspešne dňa 20.11.2019 pokúsil personálny rozkaz žalobcovi doručiť na adresu jeho trvalého pobytu - Z. XX, XXX XX G. a toho istého dňa aj na adresu jeho prechodného pobytu - A. XXX, J.. Z oboch doručení týchto zásielok vyplýva, že poštový doručovateľ v oboch prípadoch opakoval ich doručovanie dňa 21.11.2019 - neúspešne a v tento deň zásielky uložil na príslušnej pošte. Na oboch doručeniach bola uvedená dĺžka úložnej doby 4 dni, po uplynutí ktorej boli zásielky vrátené odosielateľovi (žalovanému). Žalobcom predložené úložné lístky vyhotovené poštovým doručovateľom uvádzali v oboch prípadoch uvedenie úložnej (odbernej) doby zásielok 18 dní. Žalobca sa na príslušné pošty za účelom prevzatia doručovaných zásielok dostavil dňa 04.02.2019, t. j. na 13. deň od ich uloženia, kedy mali na pošte v rámci uvedenej 18-dňovej odbernej lehoty ešte byť uložené, avšak na pošte sa už ani v jednom prípade nenachádzali, keďže boli po 4 dňoch úložnej doby vrátené odosielateľovi.

93. Správny súd uvádza, že inštitút náhradného (fiktívneho) doručenia príslušnej zásielky nemôže predchádzať a byť uprednostňovaný pred možnosťou osobného prevzatia doručovanej písomnosti, o to viac, ak ide tak, ako v danom prípade o písomnosť - personálny rozkaz, ktorým bol ukončený služobný pomer príslušníka PZ - žalobcu. V takomto prípade je podľa presvedčenia správneho súdu vždy potrebné uprednostniť osobné prevzatie poštou doručovaného personálneho rozkazu, pred možnosťou jeho doručenia uložením na pošte. V prípade, ak sa žalobca pri preberaní poštou doručovanej zásielky riadil údajmi uvedenými v oznámení o uložení zásielky vyhotovenej poštovým doručovateľom, kde bola v danom prípade uvedená úložná lehota zásielky 18 dní, pričom si prišiel túto zásielku vyzdvihnúť počas plynutia tejto lehoty (na 13. deň), hoci zásielka mala byť a aj v skutočnosti bola na pošte uložená 4 dni - podľa žiadosti odosielateľa (bez preukázania v konaní o znalosti žalobcu o takejto uvedenej úložnej dobe), nie je možné uplynutie skutočnej úložnej lehoty zásielky (4 dni) a potom znemožnenie osobného prevzatia tejto zásielky adresátom (žalobca) dať na ťarchu žalobcovi, ktorý však nemal reálnu možnosť si uloženú zásielku - personálny rozkaz osobne prevziať počas celej úložnej doby uvedenej mu v zmysle oznámenia o uložení zásielky, riadiac sa nesprávne uvedenou úložnou lehotou poštovým doručovateľom. Taktiež nie je možné potom považovať takto doručovanú zásielku za riadne doručenie na tretí deň jej uloženia v zmysle § 266 ods. 4 zákona o štátnej službe, tak ako to považoval žalovaný. Žalobca ako adresát zásielky bol nesprávnym uvedením úložnej doby zásielky uvedený do situácie, kedy si túto zásielku bez svojho zavinenia nemohol riadne počas celej v oznámení uvedenej úložnej doby prevziať. Takýto postup nemôže byť daný za vinu žalobcovi a spájať s ním fikciu doručenia zásielky, na ktorú sa potom nemôže hľadieť ako na riadne doručenie uplynutím úložnej lehoty uvedenej na zásielke, keďže v oznámení o uložení zásielky bola mylne uvedená dlhšia úložná lehota, v rámci plynutia ktorej sa žalobca domáhal jej vydania na pošte, k čomu však nedošlo, nakoľko zásielka už skôr bola vrátená odosielateľovi. Podľa názoru správneho súdu je potrebné vždy uprednostniť možnosť osobného prevzatia doručovanej písomnosti, pred jej doručením formou fikcie doručenia uložením na pošte. Takýmto postupom bolo znemožnené osobné prevzatie zásielky personálneho rozkazu č. 53 žalobcom, ktorý sa voči nemu ani nemal možnosť náležite brániť - podať riadny opravný prostriedok. Potom možno prijať záver, že predmetný personálny rozkaz č. 53 nemal byť žalovaným vyhodnotený ako riadne doručenie žalobcovi (uložením na pošte) a preto ani nemohol nadobudnúť právoplatnosť a teda slúžiť ako dôvod pre nepriznanie odchodného žalobcovi v dôsledku spôsobu skončenia jeho služobného pomeru prepustením v zmysle § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe, o ktorý dôvod oprel žalovaný svoje rozhodnutie o nepriznaní odchodného žalobcovi.

94. Pre prijatie takéhoto záveru správny súd vychádzal z právneho názoru vyplývajúceho z odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. US 148/2018, ktoré sa plne vzťahuje aj na prejednávanú vec - doručovanie písomnosti (personálny rozkaz č. 53) a podľa ktorého: má orgán verejnej moci

povinnosť doručiť účastníkovi konania (žalobcovi) rozhodnutie vo veci samej do vlastných rúk, nemôže sa zodpovednosti za splnenie tejto povinnosti zbaviť z dôvodu, že doručením zásielky poveril poštový podnik, ktorý pri realizácii doručenia do vlastných rúk pochybil, v dôsledku čoho k fyzickému doručeniu zásielky nedošlo. Inými slovami, nesprávny postup poštového podniku pri realizácii doručenia zásielky do vlastných rúk nemôže ísť na ťarchu účastníka konania a nemôže zakladať zákonnú fikciu doručenia takéhoto doručovaného rozhodnutia (personálneho rozkazu).

95. Na základe dokladov predložených žalobcom v súdnom konaní (oznam o uložení zásielky) mal správny súd za preukázané, že na tomto ozname o uložení zásielky (personálny rozkaz č. 53) - žltý lístok, bola uvedená odberná lehota 18 dní, a teda poštový doručovateľ nesprávne uviedol odbernú lehotu, keďže táto bola na obálke s personálnym rozkazom odosielateľom uvedená na 4 dni. Potom, ak žalobca v dobrej viere, riadiac sa lehotou uvedenou v ozname o uložení zásielky a pred uplynutím v ozname uvedenej 18-dňovej lehoty na vyzdvihnutie si zásielky, prišiel na 13-ty deň si prevziať takto doručovanú zásielku - personálny rozkaz, postupoval v súlade s poučením o možnosti prevzatia uloženej zásielky, ktorú si chcel a aj mohol riadne prevziať. Žalobca sa preukázateľne riadil nesprávnym oznámením poštového doručovateľa o 18-dňovej odbernej lehote, a potom aj v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom ústavného súdu, nemohlo dôjsť k riadnemu doručeniu personálneho rozkazu č. 53 žalobcovi.

96. Potom správny súd musí konštatovať, že v prípade, ak žalobcovi nebol personálny rozkaz č. 53 riadne doručený, nemal ani možnosť voči nemu podať opravný prostriedok, v ktorom by mohol namietať pre neho podstatné skutočnosti, ktoré boli dôvodom pre prijatie tohto personálneho rozkazu a bolo povinnosťou žalovaného predmetné námietky žalobcu ohľadom doručovania z hľadiska zákonnosti tohto personálneho rozkazu skúmať aj v konaní o priznanie odchodného, nakoľko práve doručenie predmetného personálneho rozkazu č. 53 pred uplynutím výpovednej lehoty v zmysle personálneho rozkazu č. 175, zakladalo právny dôvod nevyplatenia odchodného žalobcovi na základe jeho žiadosti. Zároveň správny súd nespochybňuje, že žalobca bezdôvodným odmietnutím prevzatia písomnosti na pracovisku - upovedomenia o začatí konania o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ sa táto písomnosť považuje za riadne doručenú žalobcovi a potom, že mal žalobca vedomosť o možnosti skončiť jeho služobný pomer aj takýmto spôsobom. Avšak ani táto skutočnosť nie je relevantná z hľadiska riadneho doručenia personálneho rozkazu č. 53 žalobcovi. Druhá vec je skutočnosť, či si žalobca personálny rozkaz č. 53 doposiaľ neprevzal účelovo, napriek tomu, že jeho existencia je mu dostatočne dlhú dobu známa.

97. Na základe zistených skutočností súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie je potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP ako nezákonné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom bude viazaný vysloveným právnym záverom súdu (§ 191 ods. 6 SSP) a bude jeho povinnosťou vo veci opätovne konať a vydať nové rozhodnutie, ktorého odôvodnenie bude poskytovať logické zdôvodnenie v ňom prijatého záveru.

98. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP a vzhľadom na úspech v konaní bol žalobcovi tento nárok priznaný v plnom rozsahu, pričom podľa § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

99. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).